

KABINET ČUDES

Evropska noč raziskovalcev – Humanistika to si ti!
Človek, žival

Evropska noč raziskovalcev – Humanistika to si ti!

Človek, žival

Predstavitev projekta:

KABINET ČUDES / WUNDERKAMMERN / CABINETS OF WONDER

Trajanje: 2022/2023

Kabineti čudes so bili predhodniki muzejev in galerij, simbol intelektualnega in kulturnega pomena. Zbiratelji so v posebnih prostorih hranili različne predmete, umetniška dela, herbarije, nagačene živali. Tudi zelo neobičajne. Meja med znanstvenimi in povsem človeško ustvarjenimi primerki je bila večkrat zabrisana. V zbirkah so se na primer znašla tudi čudežna bitja, sestavljena iz kožuhov ali okostij različnih živali. Sodobna terminologija bi predmete, ki so bili vključeni, uvrstila med etnografske, arheološke, verske ali zgodovinske relikvije, umetniška dela in starine. Lastniki so z njimi kazali svojo omiko, zaupanje v znanost in kulturo, pa tudi bogastvo in okus tedanjega višjega sloja. Predmeti sami po sebi niso bili nujno razkošni in tudi niso imeli velike materialne vrednosti, zbirali so jih iz radovednosti in želje razumeti svet.

Ko je recimo Albrecht Dürer obiskal Nizozemsko leta 1521, je poleg umetniških del prinesel domov tudi živalske rogove, kos korale, ribje plavuti in leseno orožje, ki je izviralo iz Indije.

S študentkami in študenti smo v sklopu projekta najprej preučili zgodovino kabineta čudes, potem pa nas je zanimalo, kako ga umestiti v današnji čas. Ena od pomembnih referenc je bila razstava z naslovom *Spitzmaus Mummy in a Coffin and Other Treasures*, ki je leta 2018 potekala v Muzeju umetnostne zgodovine (Kunsthistorisches Museum) na Dunaju. Kurirala sta jo svetovno znani filmski režiser Wes Anderson ter ilustratorka in scenografka Juman Malouf. Iz več tisoč enot zbirke sta izbrala približno tristo artefaktov, ki sta jih združila v avtorsko postavitev. Povezala sta naravo in umetnost, dragocene kamnine, portrete po vsem telesu poraščene družine ter male, na videz nepomembne predmete. Vse naštetu je s preiščeno postavitvijo dobilo povsem nove pomene.

Metodo kuratorjev smo vzeli za izhodišče in odločili smo se, da podoben prostor svobode zapolnimo z lastnimi razmisleki o odnosu med človekom in živalmi.

V pripravi na projekt smo k sodelovanju povabili nekatere strokovnjake in umetnike, ki že raziskujejo povezavo človeka in živali. Svoj način dela nam je predstavil kipar in nekdanji član Društva za domače raziskave Damijan Kracina. Njegova čudežna bitja so hibridi, ki na prvi pogled delujejo vsečno in domače, a kmalu lahko vzbudijo tudi nelagodje in začnejo zastavljati nova vprašanja. Krajši intervju z njim sta naredili študentki prvega letnika MA grafike, smer slikarstvo na ALUO.

Intermedijska umetnica, od nedavnega profesorica kiparstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, Maja Smrekar, vseskozi načenja in ruši antropocentričen pogled na svet ter odpira nove horizonte razmišljanja. Skozi kompleksen odnos človeka in živali ter njuno vzporedno evolucijo na primer pokaže, da je bil proces udomačevanja živali povsem obojestranski in da so psi »sokrivi«, da so ljudje začeli sploh oblikovati kulturo. V publikacijo smo vključili tudi pomenljivo fotografijo umetnice in živali, ki jo je posnel Anže Sekelj.

Prvotna ideja praktičnega dela za študente je bila sestavljanje človeških in živalskih delov. Dela, ki so na ogled v Galeriji Univerze v Ljubljani so izvedena v klasičnih grafičnih tehnikah, a tudi v razširjenem polju grafike, risbe, slike, kipa in prostorskih umestitev.

Sodelovali so študentje različnih smeri, letnikov in stopenj študija ALUO, v duhu kabineta čudes pa smo vključili nova dela, starejša dela, dela, nastala pri drugih študijskih predmetih ali pri drugih mentorjih. Ključna je bila tematika: odnos človeka in živali.

Projekt smo zastavili z različnih vidikov, glavne točke, na katerih je projekt temeljil, so bile:

- Odnos do živali: študentke in študenti so raziskovali tematiko sobivanja človeka in živali ob upoštevanju etičnih, okoljskih in družbenih vprašanj. Nekateri so se tega lotili na kritičen način, drugi bolj v smislu inovativne likovne predstavitve tega odnosa, ki se je navezovala tako na motive iz popularne kulture in stripovske podobe, ali na bolj osebne geste, ki prikazujejo intimno povezanost z določeno živaljo. Prav tako je nabor živali segal od že izumrlih do povsem fiktivnih. V pripravi na projekt je bil ključen pogovor in razmislek, saj cilj ni bil ilustracija vnaprej zastavljene tematike.

- Domišljija: v študijski proces smo želeli vrniti sproščenost in čudenje, ki sta v času covidne krize in pomanjkanja druženja večkrat boleče umanjala. Tri študentke so v sklopu skupnega projekta Evropska noč raziskovalcev – Humanistika, to si ti! junija 2022 v Lipici izvedle delavnico, kjer so otroci iz vrtcev in učenci osnovnih šol risali fantastična bitja: vsak otrok je narisal le en del, ne da bi vedel, kaj bodo narisali drugi. Risbe, ki so nastale, so duhovite, sproščene in kažejo na fascinantno domišljijo otrok. Otroci so risbe nato tudi naslovili. Izdelke smo uporabili kot inspiracijo in tudi kot del postavitve na obeh razstavah *Kabineta čudes*.

- Zbirateljstvo: kaj pomeni zbirati, kakšen je naš odnos do tega? Grafike so bile včasih predvsem del zbirk, ki so jih zbiratelji hranili v posebnih sobah z natanko določeno vlažnostjo in temperaturo, kazali so jih le izbrancem ali pa v njih uživali v intimi svojega doma. Strast do zbiranja je že stara, zbirke oblikujejo značaj in identiteto zbiratelja, skozi zbirko lahko preberemo njegove strahove in posebnosti. Zbirke lahko sestavljajo tudi majhne, nepomembne stvari, ki pričajo o tem, da smo obstajali. Danes puščamo sledi denimo na Instagramu in Pinterestu in tako kuriramo svoja življenja. Je to že zbirka? Zbirka ne govori samo o času, ampak tudi o zbiralcu, poskusu njegovega razumevanja sveta, a tudi poskusu vodenja in nadzorovanja lastnega življenja. Dr. Mateja Kos nam je v Narodnem muzeju Slovenije predstavila pomen zbirk in predstavila zbirateljstvo in zbirke z muzejskega stališča. Študenti so ob tem spoznavali tudi vrednost zbirk v širšem, tudi nacionalnem in internacionalnem kontekstu.

- Raziskovanje prostora: prva razstava z naslovom *Kabinet čudes* je bila izvedena 30. 9. 2022 v jedkalnici, ki je eden najmanj privlačnih prostorov na katedri za grafiko na ALUO na Erjavčevi 23. Tam jedkamo s kislino, zaščitimo plošče z asfaltom, obdelujemo kovinske plošče ... Skratka, to je prostor, kjer se zadržuješ točno toliko časa, kot je nujno potrebno. Odločitev, da sem umestimo razstavo, nam je predstavljala velik izziv. Z intervencijo v prostor smo spremenili tako njegov pomen kot pomen

razstavljenih del. Poleg postavitve sta pomembno vlogo igrala svetloba in zvok.

Druga razstava, katere otvoritev je bila 29. 9. 2023 v novo nastali Galeriji UL v palači na Vegovi, nas je postavila pred nov izziv, a je bil nov razstavni kraj zopet navdihujoč, saj že sama razporeditev spominja na kabinete iz preteklosti v povezavi dveh prostorov in stopnišča, ki smo ga namenili postavitvi večjih ali bolj komunikativnih del.

- Povezovanje in timsko delo: eden od pomembnih vidikov, ki smo jih želeli s projektom doseči, je bilo povezovanje študentov, saj je na naši akademiji veliko smeri in oddelkov, študij pa poteka na štirih lokacijah. Želeli smo stik med študenti, v procesu ustvarjanja pa se je povezovanje dogajalo tudi na drugih nivojih: na delavnicah, ki smo jih organizirali v Lipici za predšolske otroke in učence, delavnici za odrasle v prostorih grafičnega ateljeja, ter delavnici, namenjeni srednješolcem, ki je bila na ALUO na Erjavčevi ob zaključni razstavi.

Če se ozremo na ustvarjanje preteklih dveh let, na čas našega raziskovanja in ustvarjanja v kontekstu Evropske noči raziskovalcev – Humanistika, to si ti!, lahko rečemo, da je bilo za vse udeležence, tako študente kot mentorje, proces drugačen od ustaljenih praks poučevanja na naši akademiji. Prinesel je veliko izkušenj, študente pa spodbudil k raziskovanju in ohranjanju radovednega duha in razmislek o tem, da ima vsako živo bitje pomembno mesto in da s svojim odnosom do živali oblikujemo svet.

Zora Stančič

Vsebina	Udeleženci Kabineta čudes
3	Špela Ambrož
Uvodnik	Pika Basaj
	Katarina Babič Derenda
7	Kim Benkovič
Sodelujoči študenti	Ana Govc
	Lana Hasić
8	Vanesa Hochkraut
Maja Smrekar	Ajda Kalan
	Žoel Kastelic
10	Ema Kobal
Plakat prve razstave	Petja Kocet
	Lana Kosovel
12	Maja Klepec
Dela 2022	Klara Frančiška Kracina
	David Kucler
29	Klara Maček
Damijan Kracina	Miha Majes
	Katarina Marov
35	Petja Novak
Dela 2023	Rina Jurjevčič
	Liza Jutra Norčič
	Zdenka Pandžić
	Polona Pečan
	Maks Podgornik
	Klara Polajnar
	Pika Potočnik
	Lina Povšič
	Valentin Radulović
	Ana Marija Rauch
	Svitlana Ryabishchuk
	Gal Šnajder
	Isidora Todorić
	Tim Topić
	Tom Winkler
	Matej Zupan
	Eva Žgajnar

Moje umetniško delovanje izhaja iz raziskovanja, pri čemer me skozi povezovanje osebnega s političnim vselej zanima, kako in kdaj lahko umetnost prispeva k družbenemu diskurzu. Ob naslavljanju soustvarjanja odgovorne prihodnosti med ljudmi in drugimi vrstami v pojem »družba« vključujem tudi nečloveške živali ter okolje – kot celoto živih in neživih elementov narave. V nekaterih avtorskih projektih sodelujem s psi, pri čemer živali in ljudi razumem kot pripadnike iste politične vrste, saj vsi skupaj vzpostavljamo odpor, s tem ko se borimo za preživetje na poškodovanem planetu, vse bolj polnem kapitalističnih ruševin.

Maja Smrekar

Foto: Anže Sekelj

KABINET ČUDEŠ

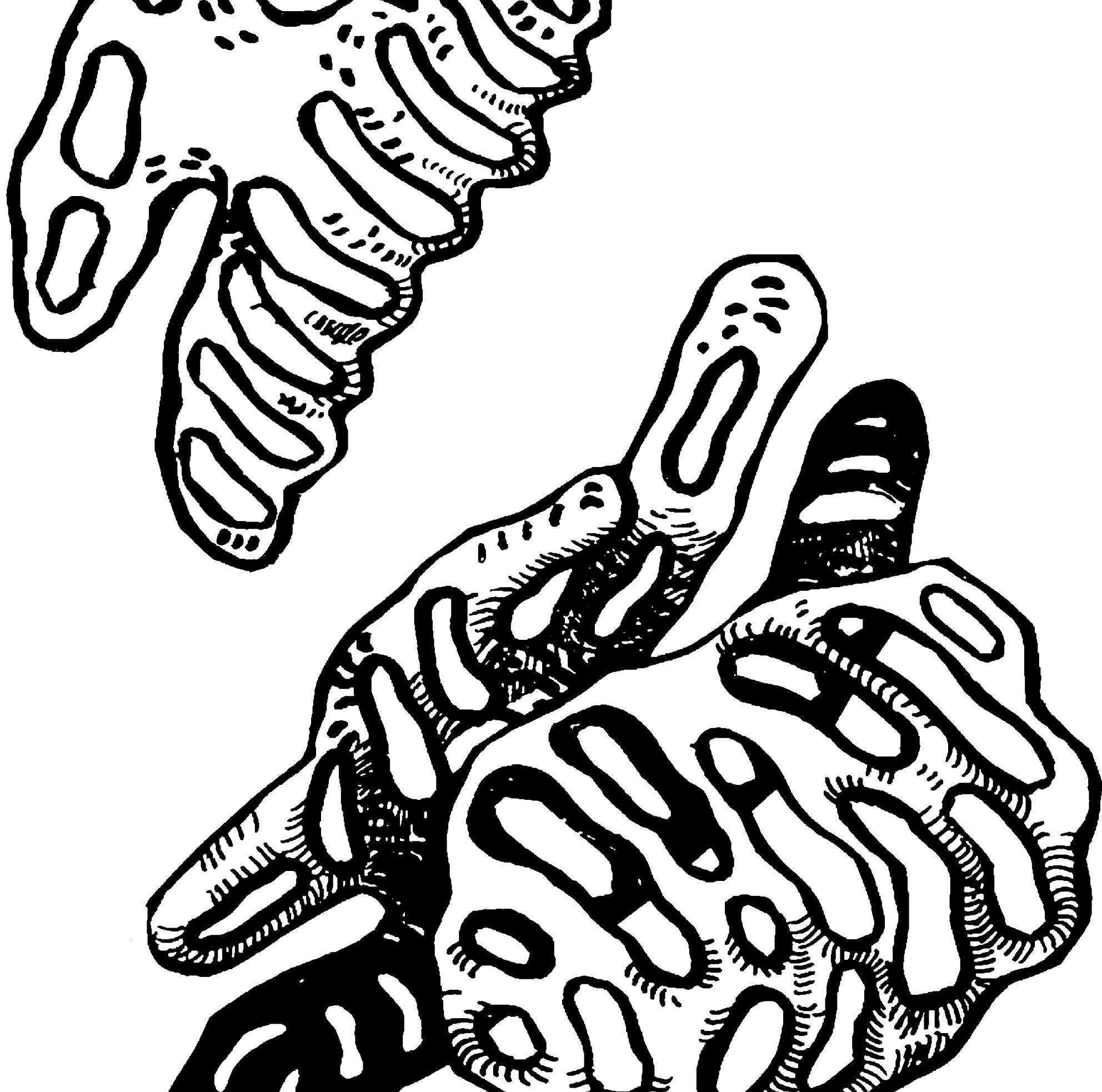
30.9. - 7.10.
2022

Razstava
študentk ALUO
Erjavčeva 23
Ljubljana

Otvoritev:
petek 30.9.
ob 17:00

Pika Basaj, Kim Benkovič, Žoel Kastelic,
Maja Klepec, Klara Frančiška Kracina, Miha Majes,
Katarina Marov, Petja Novak, Zdenka Pandžić,
Polona Pečan, Klara Polajnar, Lina Povšič,
Valentin Radulović, Svitlana Ryabischuk,
Tom Winkler

Klara Franciška Kracina, *Celici*, 2022

Kiparsko-slikarski elementi tega dela so zasnovani kot dve prekrivajoči se plošči, ki vsebinsko prikazujeta povečavo mutiranih in razpadajočih celic. Prekrivanje plošč pa ustvarja subtilno razmerje in tenzijo med tema dvema objektoma.

Miha Majes, *Spiderman Whatever*, 2022

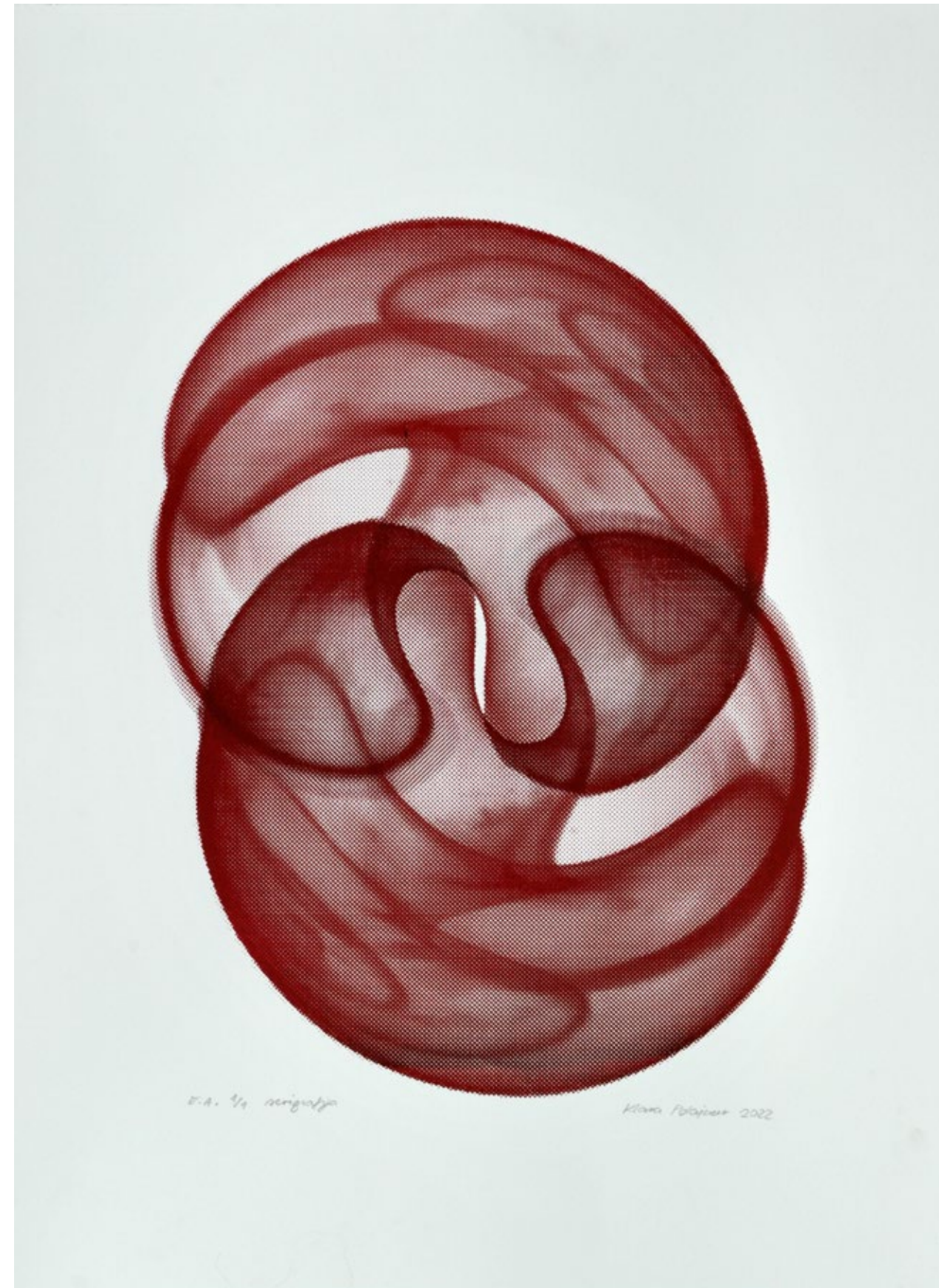

Katarina Marov, *Človek in žival*, 2022

Bogastvo živalskega sveta sem opazovala večinoma na lokacijah, kamor ne zahaja mnogo ljudi. Sprašujem se, kaj me v odnosu med človekom in živaljo likovno najbolj zanima, kako človek vedno bolj uporablja biomimikrijo. Na enem od sprehodov sem našla kosti ptic, ležale so v radiju pol metra, verjetno je šlo za borbo. Sestavljanje neznane zgodbe me je pripeljala do kolažiranja človeških in živalskih delov, do spraševanja o formi. Ustvarila sem tri obojestranske kolaže in vsakega od njih postavila med stekli, končno postavitve sta sestavljali še ogledali in luč. V tem »kabinetu čudes« ima gledalec pomembno vlogo; skozi opazovanje prepleta kolažev in senc išče »drugo stran«, drugačen pogled.

Klara Polajnar, *Brez naslova*, 2022

Klara Polajnar, *Fetus*, 2022

orig. serigrafija E.A. 7/7 Valentin Radulović 2022

Valentin Radulović, Fido, 2022

E.A. orig. serigrafija 1/IV Valentin Radulović 2022

Valentin Radulović, Zgažena Bengalka, 2022

Dela z naslovom Fido, Zgažena Bengalka in Franček so trije sitotiski, ki so mišljeni kot hommage Warholovi seriji domačih ljubljencev (Pets series). Zastavljeni so konceptualno zelo preprosto, ker sem hotel doseči učinek ne-kakšne lepote v iznakaženem in se hkrati pokloniti velikanu tehnike sitotiska. Vse tri fotografije so posnete na raznih veterinarskih klinikah, kar familiarnosti samih podob doda še ne ravno ljubko in ponesrečeno obličje. Verjamem in upam, da bo vsak odziv na te »portrete« začetni 'awww' in kasnejši 'ufff', ki bosta skupaj drug drugega dopolnila v koherentno celoto.

Polona Pečan, *Starodavna sedanjost*, 2022

Moje delo se ne nanaša na že obstoječo vsebino, vendar ustvarja sebi lastno, občinstvu še nepoznano. Objekti se sami nase referirajo in postavljajo kot dragocenosti, čeprav ni jasno, iz katerega časovnega obdobja ali prostora so. Misterij artefaktov je v tem, da ne vemo »kaj«, »kam«, »od kod«, »zakaj« in »kako«. Zaznamovani so z neznano zgodovino. So ostanki starodavnega časa, fosili sodobnosti, ki je že davno minila.

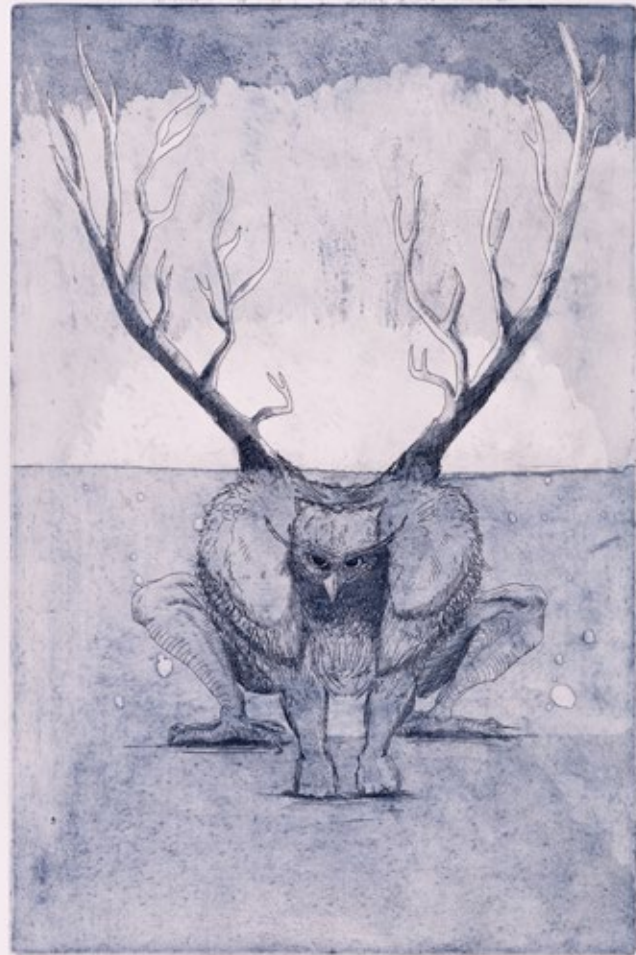
Polona Pečan in Pika Basaj, 2022

Zdenka Pandžić, *Upor je zaman*, 2022

Zdenka Pandžić in Tom Winkler, $(C_6H_{10}O_5)_n + (Al_2O_3(SiO_2)_2(H_2O)_2) + x + CH_3NO_2 + y$, 2022

Maja Klepec, "Spirit B", 2022

Maja Klepec, *Spirit B*, 2022

Kracina: Povezava med kiparstvom in živimi organizmi me je začela zanimati že na akademiji. Ko najdeš idejo, ki se ti zdi relevantna, jo skozi življenje nenehno transformiraš. Zame je bila prelomna točka zgodovine čas balkanskih vojn, ko smo se zavedli svoje ranljivosti. Ob tistem šoku, ki sem ga doživljal prek medijev, sem si začel postavljati vprašanje, kako je mogoče, da lahko več čustev investiramo v žival kot v človeka? Iz tega se je razvilo mnogo projektov. Sklepam, da se nam živali bolj zasmilijo zaradi našega zaščitniškega značaja in njihove neodvisnosti. Po drugi strani pa me je zanimala forma, organska oblika. Nikoli nisem namerno ustvarjal pravih živali, a vedno so se lastnosti približale k podobi živali. Tudi projekt Galapagos je vseboval izmišljena bitja, ki smo jim določili znanstvena imena, ustvarili nadgradnjo klasičnega kataloga s podpornimi pesmimi umetnostnega zgodovinarja Janija Pirnata. Želja je segati izven umetniškega sveta, tudi v povezavi z znanostjo.

V: V galeriji Alkatraz ste tudi vi imeli željo ustvariti nekakšen kabinet čudes ...

Kracina: Najbolj sem se kabinetu čudes približal s projektom oljnih slik leta 2004 v Ameriki. Na rezidenci sem se resetiral in odprl za različne inspiracije. Takrat sem si v Novi Mehiki, kjer so leta 1945 Američani poskusno sprožili eksplozijo prve atomske bombe, zaradi katere je prišlo do močnih radiacij, zadal, da se spustim v iskanje in izdelovanje mutiranega bitja, ki ga na tem območju radiacij še niso našli.

V: Kakšen je vaš odnos do človeškega sveta?

Kracina: Vedno me je bolj zanimal odnos med ljudmi in živalmi. Naredil sem na primer font iz podobe človeške ribice, proteus font. Ta kaže na določen cinizem in pomen simbola: ribica, živalska vrsta, ki živi sama in zase, je hkrati naš nacionalni ponos. Kako torej uporabiti simbol? Ali na primer projekt Živali v vojni. Spustili smo se v temeljito raziskavo in upoštevali čas od prve svetovne vojne dalje. Našli smo nekaj spomenikov v čast živalim. Z Društvom za domače raziskave smo se odločili za preureditev mrtvaškega plesa, tako da smo mu dodali živali. Zanimiv pri tem je bil pogovor z župnikom, pri čemer ta ni bil ravno navdušen, saj živali po njegovih besedah nimajo duše in ne morejo v nebesa ali pekel.

V: Če bi gledali na ta bitja, bi lahko rekli, da smo mi bolj groznja njim kot oni nam?

Kracina: Vsekakor jih ne obravnavamo z nekim estetskim idealom. Bitja imajo svoj način, preko katerega so preživela milijone let. Mi smo tisti, ki določamo, ali je nekaj lepo ali grdo, ampak kaj to briga nekega ščurka. (smeh)

V: Se v delu sklicujete na kakšno specifično žival, žuželko?

Kracina: Asociacije obstajajo, a se ne omejujem na specifično bitje. Raziskava pa me velikokrat pripelje do tega, da naletim na podobnosti.

V: Bi lahko rekli, da s temi zadnjimi hibridi poustvarjate lastno vizijo prihodnosti?

Kracina: Morda se neko razmišljanje o tem pokaže pri projektu Gentski oltar, kjer sva z Vladimirjem Lebnom ustvarila vizijo post-apokalipse, nekaj, kar bi se lahko zgodilo po koncu človeštva, ko bitja presežejo človeka, predvsem v smislu obstoja. Preživijo.

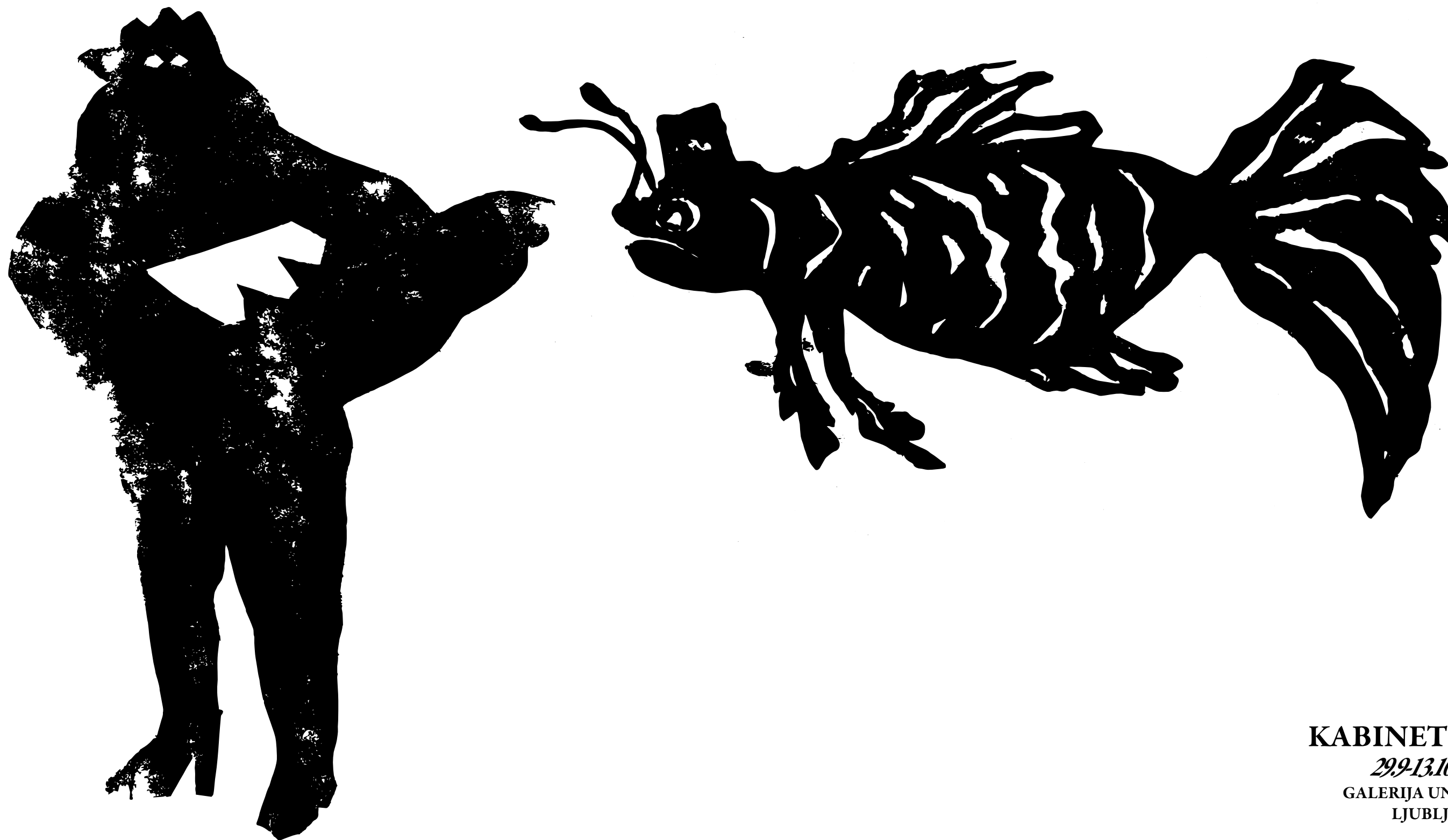
V: Mogoče je tu, po apokalipsi, kjer človeka ni več, trenutek, da končamo intervju? Hvala za pogovor.

Kracina: Hvala vam.

Intervju: Damijan Kracina

Damijan Kracina, rojen leta 1970 v Kobaridu, ustvarja na področju kiparstva in večmedijske umetnosti. Po zaključenem študiju kiparstva leta 1996 na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani je leta 1999 na isti akademiji zaključil specialistični študij kiparstva in videa. Bil je soustanovitelj umetniške skupine Provokart, med letoma 1997 in 2000 je bil umetniški vodja umetnostnega centra Artilerie Kluže. Leta 2005 je bil soustanovitelj umetniške skupine Društvo za domače raziskave. Bil je član kolektiva AKC Metelkova. Od leta 2010 je profesor na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani. Živi in ustvarja v Ljubljani. Trenutno deluje v umetniški rezidenci Švicarija v Ljubljani, kjer raziskuje svoje ideje, med katerimi se velikokrat znajdejo hibridi živali in človeka.

V: Kje se je vse začelo? Kje se je začel vzpostavljat odnos med vami in živalmi/hibridi?

KABINET ČUDES

29.9-13.10.2023

GALERIJA UNIVERZE V
LJUBLJANI

Špela Ambrož, *Zoetrope*, 2023

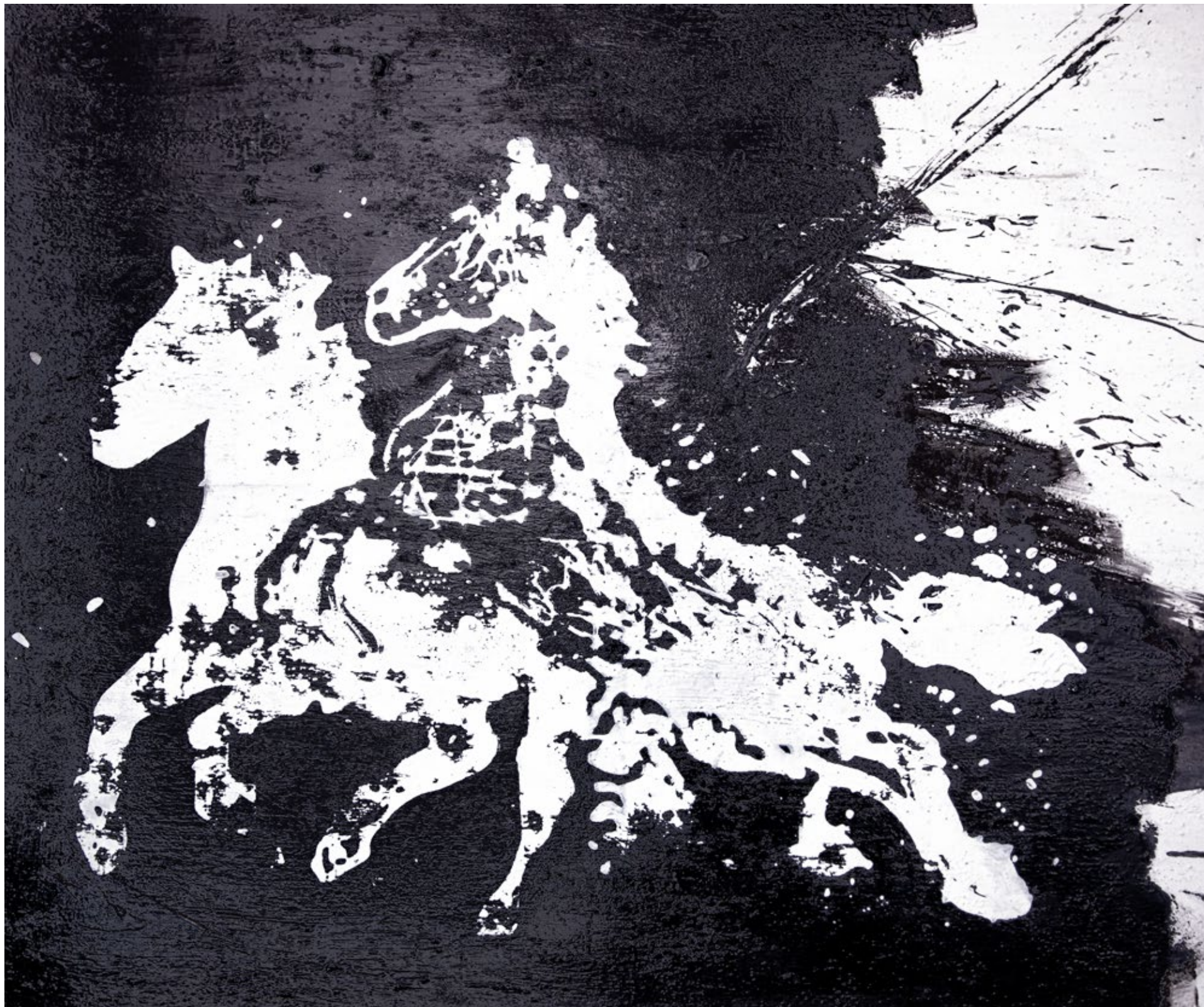
Človek žival, žival človek. Nikoli ne bomo nehali loviti drug drugega.
Lov, ki se je začel v pradavnini s prednostjo divjih živali, se je skozi stoletja
prelevil v udomačitev krvoločnih volkov v puhaste kužke. Vloge se obrnejo,
včasih plen postane lovec. Kdo lovi in kdo je lovljen?

Katarina Babič Derenda, *Brez naslova*, 2023

Na digitalnem kolažu s posnetkov zaslona fantastijskih RPG video iger in fotografij globokomorskih bitij se prepletata biomorfna forma in virtualnost. Nastane idealen prostor, v katerem se vedno najdem v svojem sanjarjenju, zato bi ga opisala kot vpogled v moj notranji svet. Že od malega sem želela postati morski biolog, zdaj pa nekako raziskujem samo najbolj zabavne dele morske biologije. Sanje so se mi uresničile.

Ana Govc, *Mlada lipicanca*, 2023

Dva hrabra Lipicanca s kovanca
bežita od realnosti,
da jokaje ugotovita,
da še v temi svobode ni.

E.A. 1/2 KOLAGRAFIJA, ČIKEN LEGS, LANA HASIĆ, 2023

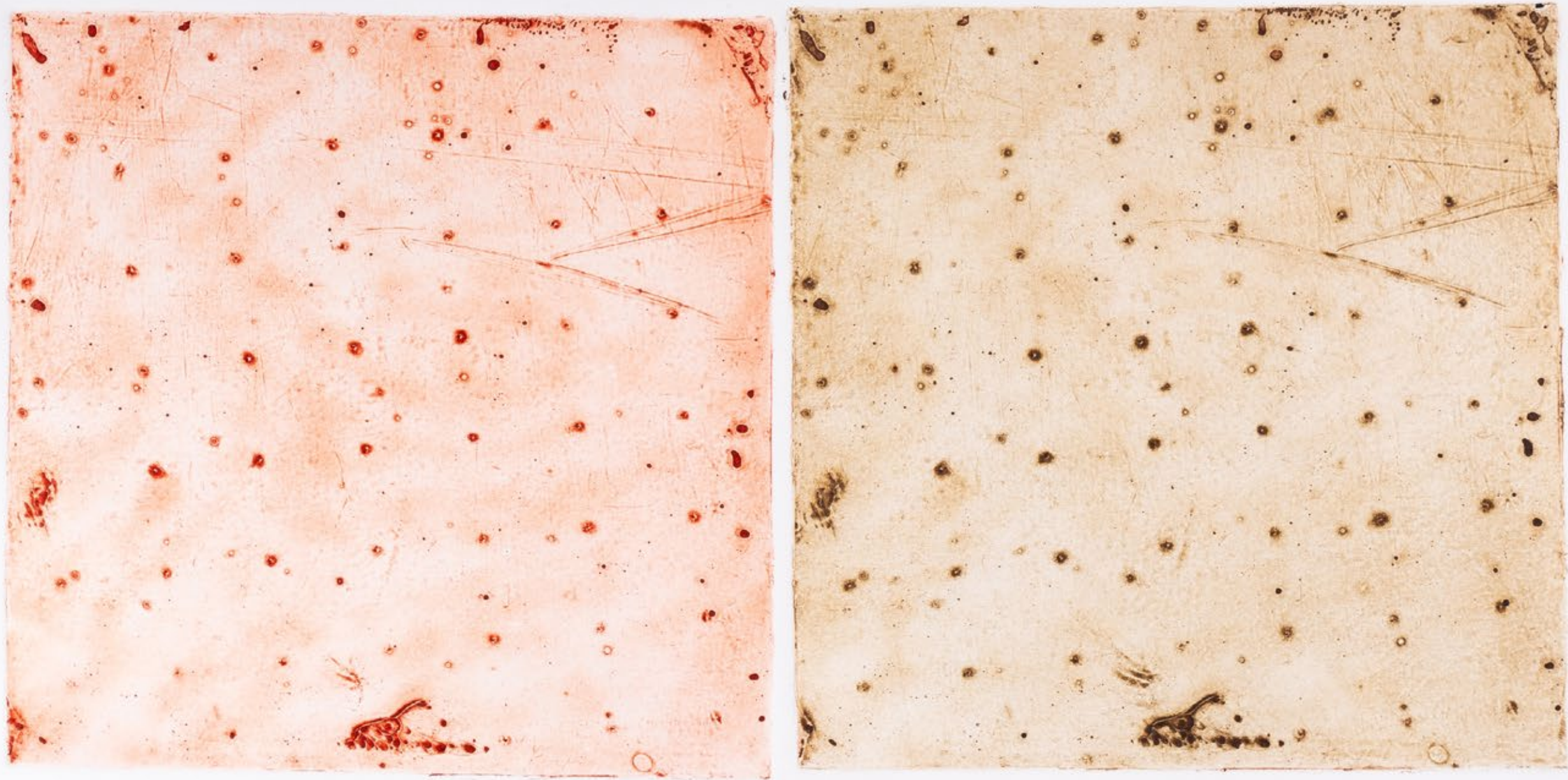
Lana Hasić, *Čiken legs*, 2023

Vse svoje življenje sem gojila globoko ljubezen do živali in jih veskozi razumela kot inherentno večvredne od ljudi. Boli me, ko sem priča opustošenju, ki ga povzroča naša vrsta, in ironičnemu propadu naše domnevne inteligence. Živalsko kraljestvo je resnična ponazoritev inteligence.

E.A. 3/4 KOLAGRAFIJA, MADAM, LANA HASIĆ, 2023

Lana Hasić, *Madam*, 2023

Grafika z naslovom Dino lepo zaobjame stavek: Ko so razmere tako grozne, da še dinozavri umrejo. Delo je rezultat raziskovanja grafične tehnike kola-grafije, pri kateri so po naključju nastale napake, ki se berejo kot potovanje dinozavra skozi orkanski snežni metež.

O.A. 4/12 LINOREZ

JEDOŽER

AJDA KALAN 2022

V svojih delih rada združujem človeške in živalske značilnosti, da nastanejo zabavne podobe. Na osnovi teh si lahko gledalec sam ustvari svojo zgodbo.

Ajda Kalan, *Jedožer*, 2022

KABINET ČUDES: Človek, žival, Lana Kosovel, 2023

naslov dela: **"NO BRASILIAN GUITARISTS HERE, SORRY."**

> NAJDIŠČE: Sotočje, Tolmin, Main stage
 > DATUM: 26. 7. 2023 /// The search for Crypta guitarist brings great results
 > ŠT. PRIMERKOV: 2
 > POREKLO: Nemčija
 ...
 ČAKANJE NA KANONENFIEBER
 ...
 No Brazilian guitarists here, sorry
 > STANJE: Primerki so v odličnem stanju

Ema Kobal, Štuporamo, 2023

Od nekdanj je človek sobival z živalmi, vendar se je to razmerje skozi čas spreminjalo in oblikovalo. Danes se soočamo s pomembnimi vprašanji o naši odgovornosti do živih bitij in o tem, kako razumemo hierarhijo v naravi.

Klara Frančiška Kracina, *Gremlini*, 2023

Grafika z naslovom 'Gremlini' je ustvarjena v tehniki sitotiska in obstaja v dveh barvnih verzijah. Vsebinska osnova za to umetniško delo izhaja iz lika iz filma 'Gremlins' iz leta 1984, ki je bil narejen po istoimenski knjigi pisatelja Roalda Dahla. Pri tem filmu me je fasciniral groteskni horor žanr.

Lik Gremlinov v filmu je kombinacija hrčkom podobnega kuščarja z človeškimi elementi, kar daje 'uncanny' občutek.

Kombinacija groteske in ljubkosti, ki jo predstavljajo gremlini mi vzbuja nostalgijo, čeprav je film nastal v času, ko še nisem bila rojena. Z umetniškim delom 'Gremlini' sem se želela posvetiti prav tej nostalgiji, ki izvira iz filmov, ki sem jih gledala v svojem otroštvu. Hkrati sem si prizadevala ustvariti svojo lastno interpretacijo tega lika v tehniki sitotiska.

Petja Kocet in David Kucler, *Špelca in riba*, 2023

V čudoviti hiši na robu gozda visijo na stenah živali, utrjene z življenjskimi izkušnjami. Odločila sva se, da med njimi izbereva dve in jima razkaževa širni svet. Skupaj smo doživeli iške plitvine, sprehod po gozdu, barjanske travnike in na žalost celo neprijetno vožnjo pod vplivom alkohola veverice Špelce. Potovanje je bilo kratko in dogodek se je toplo usidral v spomin.

Pika Potočnik, *Underbunny*, 2023

Največ zanimanja sta mi vedno vzbujali biologija in naravne deformacije ter kako to prenesti v umetnost. Vse, kar je narava ustvarila, vključno s patološkimi odrazi, se mi zdi smiselno raziskovati in z ljubeznijo prikazovati.

Klara Maček, *Žabe*, 2023

Pri projektu se ukvarjam s primerjavo človeške in žabje fiziognomije J. C. Lavaterja. Njegove raziskave temeljijo na prepričanju, da je mogoče značaj in moralo bitja razbrati iz njegovih obraznih kontur, s čimer si je prizadeval znanstveno dokazati starogrški koncept kalokagatie (dobrota se kaže kot lepota, zlo pa kot grdota). Žabe je označil za »nabrekle predstavnike odvratne zverinsko-sti« ter izraz prave »satanistične gnusobe in zlobe«. Glavni razlog za tovrstne oznake je njihov naklon čela. V povezavi s prepričanjem, da je med vsemi zemeljskimi bitji človek najpopolnejši, je Lavater to razliko v naklonu čela povezal z inteligenco ter »prehodom od brutalne deformacije do idealne lepote«.

E.A. 2/4 kolografija "KAKO SKOČIMO - slikar za vse živane krakega" Nemčljakovič, 2023, grafika

Zdenka Pandžić, 10 (1) Smaller, 2023

V kontekstu odnosa človek – žival se v svojem delu navezujem na kratko zgodbo Jorgeja Luisa Borgesa Asterionova hiša. V povezavi s to zgodbo je v mojem delu poudarek na raziskovanju notranjega sveta bitja, ki je empatično, razmišljujoče, racionalno, a vendarle ujeto v telo, ki je vse prej kot človeško.

Valentin Radulović, Nova, 2023

Gal Šnajder, *Lisice*, 2023

Na grafičnem listu je človek interpretiran skozi živalski obris, podobo, ki je nastala s postopnim trganjem in praskanjem matrice za kolagrafijo. Proces erozije oziroma pospešenga razkroja, odvzemanja materije ter s tem vsebine se neposredno navezuje na dojemanje trenutnega odnosa družbe do okolja in posameznika.

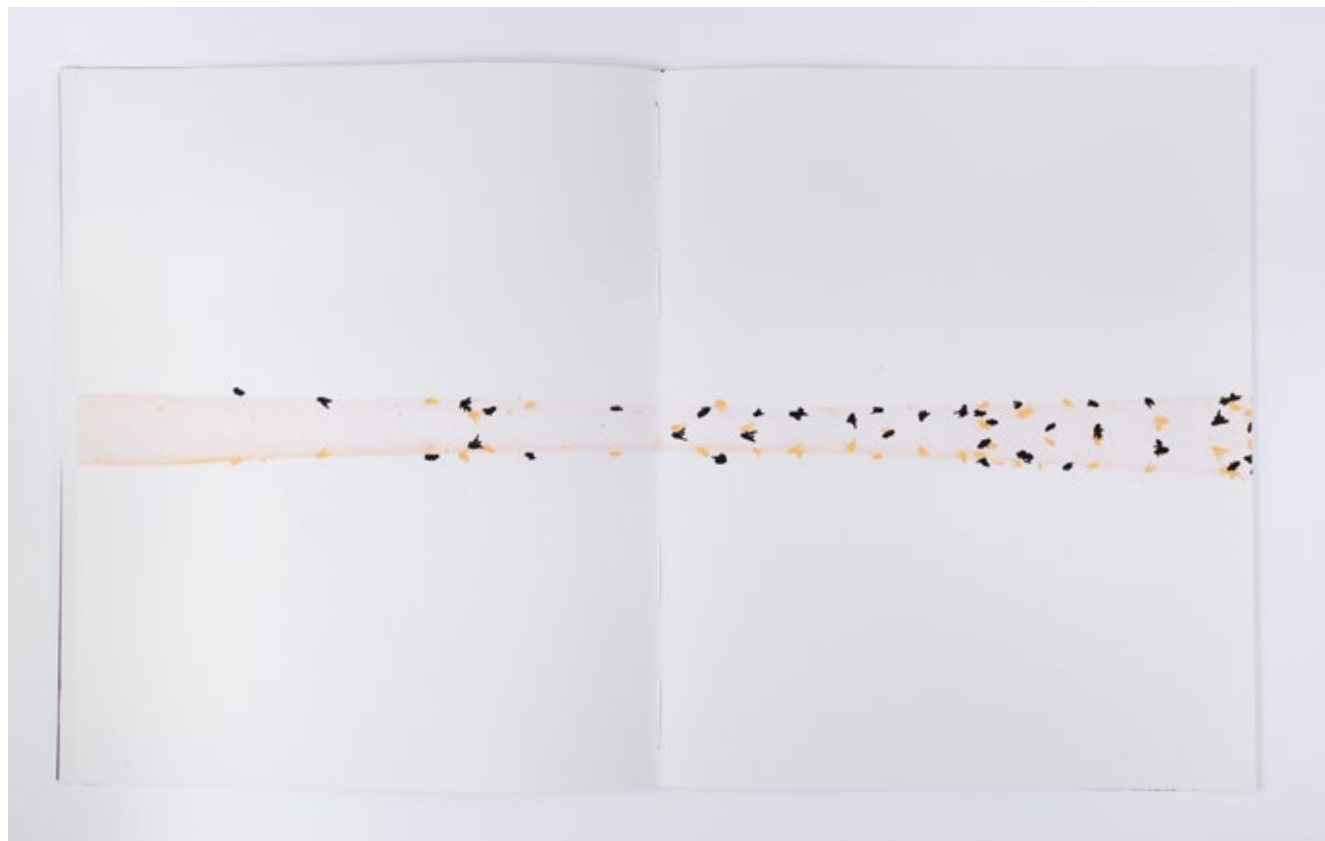
Ana Marija Rauch, *Trainrat*, 2023

Grafika z naslovom Trainrat vsebuje podobo, vzeto iz mojih sanj — mor. Podgani podobna gmota stopi v svet človeka, kjer je človek prepričan, da obvladuje vse, kar je manjše in celo večje od njega. Podganja gmota v nenormalno večji velikosti spodrine kontrolo. Vlak vrže s tira. Grafika je ustvarjena v tehniki stirografije.

Tim Topić, *Algoritmija*, 2023

Tim Topić, *Algoritmija*, 2023

Chat GPT, napiši kratak monolog, kako hodim po Prulah in kako moj ritem zmoti prepreka pri garažah na Zvonarski ulici

In potem, ko sem že skoraj potonil v to brezno, se pojavijo garaže na Zvonarski ulici. Te betonske prepreke pretrgajo moj ritem, motijo tok mojih misli. Vse, kar je bilo pred tem, se zdi nepomembno. Moje misli so ujete v tej nepričakovani oviri. Opazujem gradbenike, ki neutrudno delajo, da ustvarijo prepreko. Njihovo delo je kot orkester, ki počasi odstranjuje skladne note iz moje simfonije življenja. Ampak vseeno ostaja nelagodje, kot pomanjkljivost v algoritmu, ki vodi moje korake.

E.A. 2/2 slika igla "RUBY" Ema Žgajnar 2023

Ema Žgajnar, Ruby, 2023

E.A.
1/3
vernīs mou

"KONJENIKI"

M. ZUPAN
2023

Matej Zupan, Konjeniki, 2023

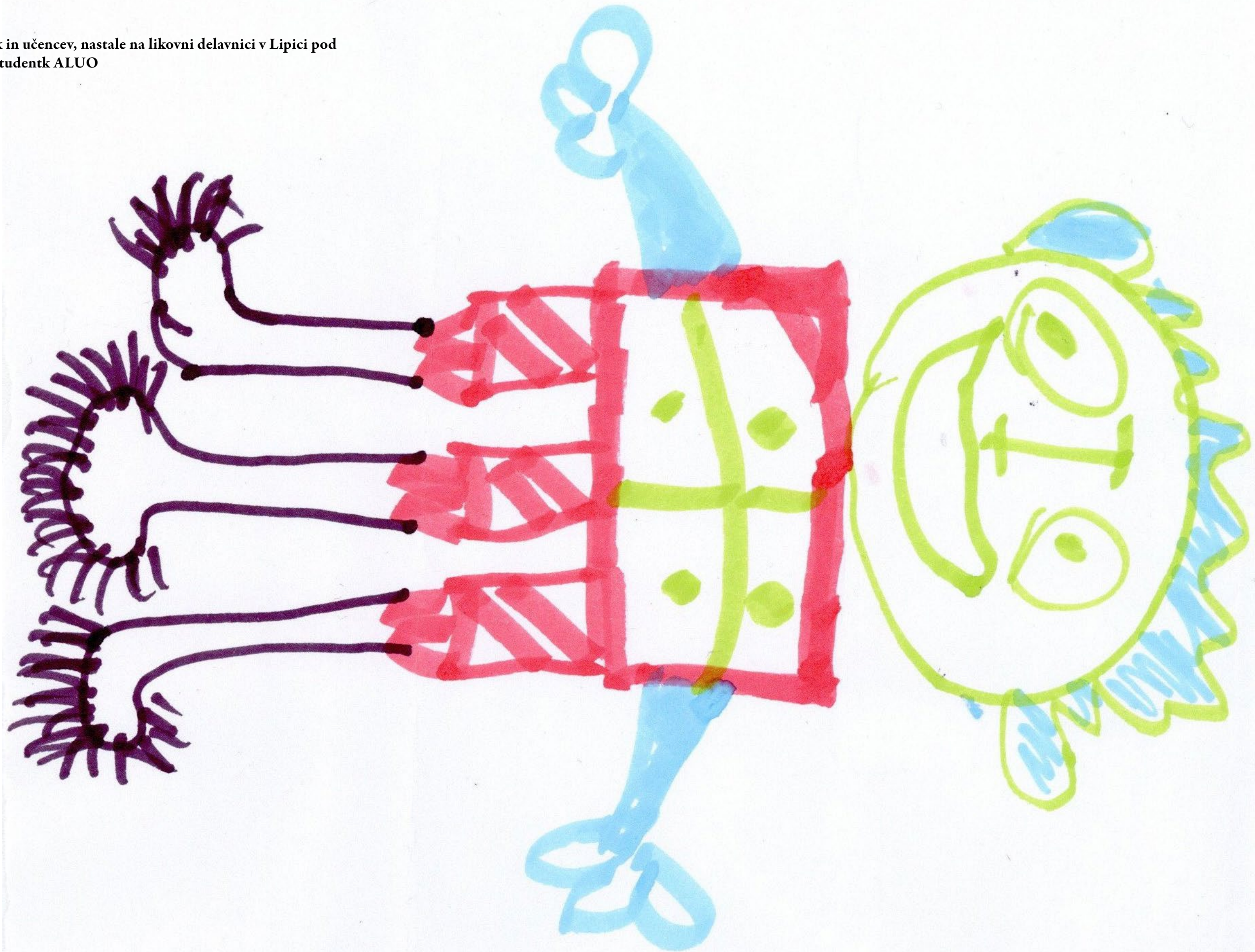
Delo sestoji iz dveh grafik v grafični tehniki vernis mou, navdih zanju so stare fotografije iz družinskega albuma. Prikazujeta dve generaciji pred mano in sicer mojega očeta in deda. Povezuje ju motiv, ki prikazuje spoštljiv odnos človeka do živali. Na grafiki Konjeniki so konji uporabljeni kot visoka, paradna žival, v Ovčarju pa je prikazana ljubezen do oskrbe jagnjeta.

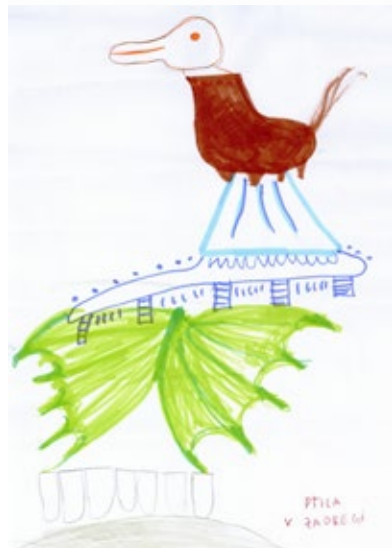
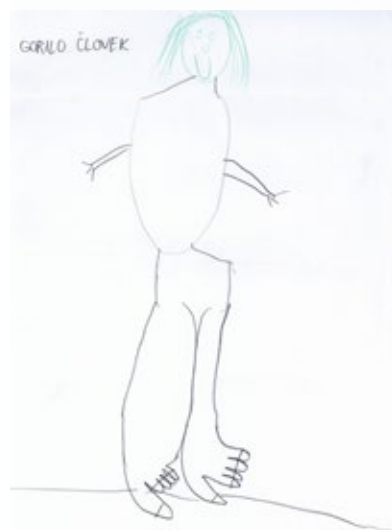

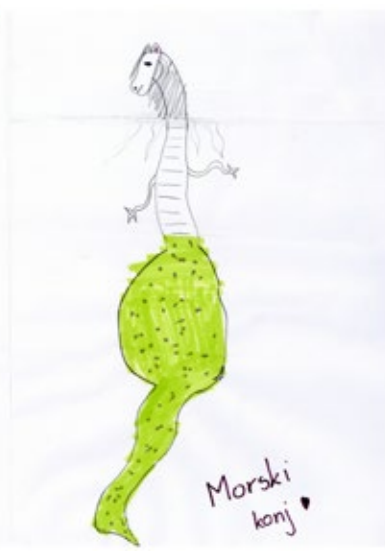
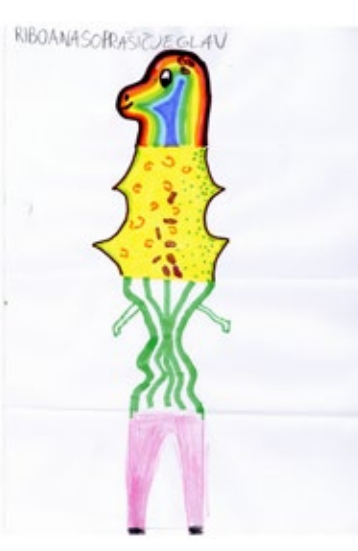
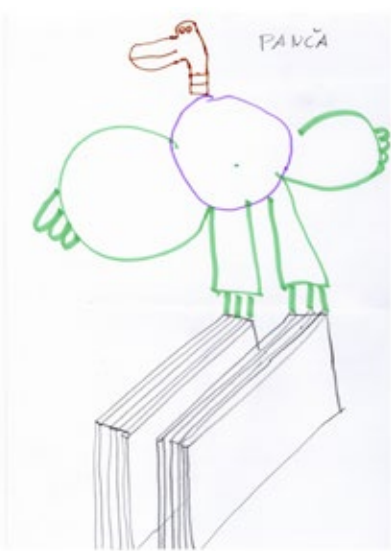

Maks Podgornik in Rina Jurjevčič, *Freak Of Nature*, 2023

Delo je nastalo na podlagi pesmi “The Two-Headed Calf” (Laura Gilpin; objavljeno v »The Hocus-Pocus of the Universe«, 1976), ki govori o dvoglavem kravjem mladiču. Predstavlja problematiko človeške narave, ki zavrača vse, kar odstopa od začrtanih norm, kritizira drugačnost in jo uporablja v namene človeške zabave. Telečja ustrojena koža, lesen predalnik, kravji rog, spoke, lepilo.

KABINET ČUDES
Človek, žival
Evropska noč raziskovalcev - Humanistika, to si ti!

Uredila
Zora Stančič in Arjan Pregl

Avtorji del študentje UL ALUO
Špela Ambrož, Pika Basaj, Katarina Babič Derenda, Kim Benkovič, Ana Govc, Lana Hasić, Vanesa Hochkraut, Ajda Kalan, Žoel Kastelic, Ema Kobal, Petja Kocet, Lana Kosovel, Maja Klepec, Klara Frančiška Kracina, David Kucler, Klara Maček, Miha Majes, Katarina Marov, Petja Novak, Rina Jurjevčič, Liza Jutra Norčič, Zdenka Pandžić, Polona Pečan, Maks Podgornik, Klara Polajnar, Pika Potočnik, Lina Povšič, Valentin Radulović, Ana Marija Rauch, Svitlana Ryabishchuk, Gal Šnajder, Isidora Todorić, Tim Topić, Tom Winkler, Matej Zupan, Eva Žgajnar

Izdala
Akademija za likovno umetnost in oblikovanje Univerze v Ljubljani,
zanjo Alen Ožbolt, dekan

Jezikovni pregled
Mateja Gaber

Likovna oprema na str. 27, 32, 33 in 77
Dijaki Srednje šole za oblikovanje in fotografijo, Ljubljana

Fotografije del
Tim Topić

Oblikovala
Ana Govc

Fotografija Maje Smrekar
Anže Sekelj

Oblikovanje plakata za prvo razstavo
Pika Basaj

Intervju z Damijanom Kracino
Špela Ambrož in Ana Marija Rauch

Delo na naslovnici
Katarina Marov in Petja Novak

Vodja projekta in kuratorica razstav: Zora Stančič
Koordiniranje UL ALUO: Mateja Vidrajz

Tisk: Tiskarna Print Point d. o. o.
Naklada: 200 izvodov
Ljubljana, september, 2023

Zahvala
mag. Jožetu Baršiju, dr. Mateji Gaber, doc. Tomažu Furlanu, mag. Petri Jager,
mag. Žigu Karižu, dr. Mateji Kos, mag. Damijanu Kracini, mag. Arjanu Preglu,
Anžetu Seklju, mag. Maji Smrekar, Mateji Vidrajz

Univerza v Ljubljani

Univerza v Ljubljani
Akademija za likovno umetnost
in oblikovanje

Univerza v Ljubljani
Filozofska fakulteta

»Financira Evropska unija. Za izražena mnenja in stališča odgovarja samo avtor (ali avtorji) in ne odražajo nujno stališč Evropske unije ali Izvajalske agencije za raziskave. Niti Evropska unija niti Izvajalska agencija za raziskave nista odgovorni zanje.«

V sodelovanju s Svetom za umetnost Univerze v Ljubljani.

